

խոռոշական սուբյեկտի լինդուելուն բան չի մնար. ոստի կանները գժուարաւ կրնան ծերուկ լանաստեղծը վերցնելով օմնիպիւսի մը մէջ նետել: Ամբոխը կրկին իր ազաղակներով կը զբաղի, մինչդեռ ոստիկանութիւնը՝ կարգապահութիւնը պահելու ուրիշ միջոց չգտնելով, կը սկսի աջէն ձախէն ձերբակալել ամէնէն կատալիները. ըլջակայ պահականոցներուն մէջ տեղ չէ մնացած: 250է աւելի անձեր ձերբակալուած են՝ որոնցմէ բանտ կը նետուին անոնք մրայն, որ զէնք կը կրեն: Կէս գիշերուան մօտ ցուցարարներու խումբը կը ցրուի տակաւ. անոնցմէ մաս մը էնդրանիքանի խմբագրատունը կը գիմէ Ռուզֆոռը խնդրելու, և անոր բացակայ ըլլալը իմանալէն ետքը դրօց մը կուզէ և զայն առած կը մեկնի. «Հրաժարական» պոռալով: Ուրիշ խումբ մը Օոօօ լրագրին առջեւ ցոյց մը կ'ընէ և անոր քովի զրօսարանին ապակիները կոտրտելէ ետքը կը հեռանայ: Ժուլնալ Տէ Սբորի ալ ապակիները կը խորտակուին ուրիշ խումբէ մը, որովհետեւ թերթին տնօրէնը՝ խմբագրատան առջեւ լուսաւոր տառերով նորընտիր նախագահին անունը զետեղած էր: Լուի լը Կուան փողոցին մէջ ալ ցոյց մը կը կազմակերպուի, բայց ոստիկանները՝ սուրերնին մերկացուցած կը յաջողին ցրուել զայն: Իսկ Մոնմարթրի մէջ, ցուցարարները՝ ըրածնուն անգիտակ, յաղթանակով կը տանին ոստիկանապետ Պ. Նատոն:

Վիրենք զանոնք որ այս գերագոյն դըմք բաղկանթիւնը խոնայեն հայրենիքին: Աս կը վկայեմ: Կ'երդնում Աստուծոյ և մարդու առջև թէ ճշմարառութիւնը պիտի ըսեմ: Ուրեմն լսեցէք մարդ մը որ բնաւ ուռւա խոսած չէ: Վերջին ձեռքէ մը կ'անցնեմ Բանամայի կրայ գրած գիրքս բոլոր մանրամասնութիւնները օրը օրինարձանագրուած են: Աւասիկ անոր համառոտութիւնը.

«1892 հոկտեմբերին ընդհանուր գատախազ էի և Պ. Լուալէ ալ նախարարապետ: Դատական նախարարը միայն իմ ուղղակի պետութիւն էր: Պ. Լուալէ պաշտօնատեղին գուրս ինձի հետ ուղղակի յարաբերութեան մտաւ զանազան գործերու համար: Անոր երեք նամակները պահած եմ որոնց լուսանկարը պիտի երեւայ զիրքին մէջ: Պ. Լուալէ նոյեմբերին նոյն առանց իմ կողմէ հարցում մը Ըլլալու ըսաւ թէ Խորհրդարանի կաշառուած անդամներուն վաւերական ցուցակը ձեռք անցուցած է: Մանրամասնօրէն պատմեց թէ ինչպէս գտած է այդ ցուցակը: Երկու կամ երեք շաբաթ ետքը Պ. Լուալէ Ծերակոյտին մէջ յայտարարեց թէ կաշառուածներու ցուցակը բնաւ չէր տեսած, մինչդեռ ատիկա նոյն միջոցին իր գզրոցին մէջ կը գտնուէր: Վերջապէս, նոյեմբեր 15ին դատական նախարարը ինձի հրամայեց կոչնազիր զրկել ամբաստանեալներուն: Նախական ծանր աշխատութիւններէ ետքը նոյեմբեր 15ին պատրաստ էի: Ամբաստանալներուն մէջ Պառոն Ժան առաջ մը գիտէին յուզեալ և վշտակից վիճակի:

ծուցաբարներու ուրիշ խուսդոր աւ
կազմուած են Բարիզի զանազան կողմե-
րը, որոնցմէ ամէնէն կարեւորն է այն,
զոր երեսփոխան Պ. Միլվուա ու թող Տէ-
ռուլէտ կը կազմակերպեն Հավոի հրա-
պարակէն իսկ: Ահագին ամբոխ մը կը
միանայ անոնց ու ամէնքը մէկ, խմբովին
ժան ու Սրբի արձանին առջեւ կը դիմեն,
ուր աւագակոյտի մը վրայ ելած, Պ. Տէ-
ռուլէտ հետեւեալը կ'արտասանէ. «Հայ-
րենասէրնե՛ր, ի ներկայութիւն այս դիւ-
ցազնուհին՝ որ գիտցաւ օտարականները
դուրս նետել Թրանսայէն, եկած եմ ձեզի
ըսեկու. — Թրանսայէն դուրս նետենք
այս Սահմանադրութիւնը՝ որ Լուպէի պէս
նախագահներ կու տայ մեզիւ Պարս կող-
մէն կը ծափակալուն ու կը կանչուըստեն: Երբ
լուրթիւնը կը վերահաստատուի, Պ.
Տէռուլէտ կը շարունակէ. Եթարեկամ-
ներս, այսօր կրնայինք մէկտեղ մինչեւ
ելիզէ երթալ. բայց մեռեալին բաւական
յարգանք կը պարտինք ու կը սպասենք
որ միւսը՝ իր տեղը գայ բանել: Ժամա-
դիր կ'ըլլամ ձեզի հետ, հինգշարթի օրը,
երբ նախկին նախագահին դագաղին պի-
տի հետեւին այն վատերն ու անարժան-
ները՝ որոնք Լուպէն ընտրող մեծամաս-
նութիւնը կը կազմեն: Այսօր ինայիցէք
ինքինքնուր, մի՛ ձերբակալուիք. ձեզի
պէտք պիտի ունենամ հինգշարթի ծ-
րը...» Պ. Տէռուլէտի խօսած միջոցին,
ոստիկանները ի զուր կը ջանան անոր
հասնի. ամբոխը թոյլ չի տար: Պ. Տէ-
ռուլէտ կառք կը նստի վերջապէս, ու
կը մեկնի ցուցաբարներու որոտընդոստ
ծափակարութեանց մէջ:

Կամաց կամաց, գիշերուան հետ մարիլ կը սկսին ցոյցերն ալ. հազիւ քանի մը մանր մուռն հաւաքումներ կը յիշուին, մեծ մասամբ ուսանողներէ կազմուած, որոնք, այդ համատարած շարժումին խըլեակները կը տարութերին գրեթէ ամայացած պուլվառներուն վրայ: Բարիզ իր կէս զիշերէն ետքի հանդարաւ ինքնամփուումը կը սկսի գտնել ու ժողովուրդը ինքն ալ իր ըրածին անգիտակ, ամբողջովին կը քաշուի հրապարակէն, և օրուան խոճջէնքը թափել կը փութայ հանդարտիկ քունի մը մէջ: Վաղը, թերեւես իր այսօրուան սուլած նախագահը ծափահարէ:

ԱՐԱ Ա ՎԱՐԴԱ

«Թէ Գ. Հուպէի՞ Հանրապետութեան
Նախագահի համար ընտրելիութիւնը կրո-

ԲԱՐԻՁԻ ՑՈՅՑԵՐՈՒՆ ՇԱՐԺՈՂԻՑԸ .—

—Փիլիապեանց ամերիկեանք հերուն հրամանատար Օթել անգած շաբաթ օրը հեռառ.

յարուցած վէճին մէջ՝ Պ. Կուպէի նախագահական ընտրելիութիւնը պաշտօնապելս որոշուելին ի վեր. Պալքարու սկսաւ Վեկից երրուն է: Զենք ուղերդական կամ պատմական մէջ առաջին է: Զենք ուղերդական կամ պատմական մէջ առաջին է:

— Սուառի թղթակիցը հարցուցեր է
Հանդիսանամ։

Սւամիկ այդ յօդուածին գլխաւոր մասերը .

«Եյս միջոցին երբ ամբողջ երկիրը իր վճիռը արձակեց Տրէջֆիւսի կուտակցութեան նողիալի բաղդախնդրութեան հայրենիքին Դաշնակցութեան ընթացքը ի՞նչ է : Պ. Թրանսոււա Քորէ պատասխանները է .

—Ամերիկան լրագիրներ

Խագահութեան ընտրելի կ'առաջարկէ :
Այս միջոցին երբ աշխարհաքաղաքացիա-
ն լուսաւում է առաջարկը :

կան դաւադրութիւնը վտանգի ենթարկեց
ֆրանսան ու իր հաստատութիւնները,
ուր աերութեան ուրութան ալոր է ձեռ
մէջ։ Այդ յայտաբարութիւնը մեր մտա-
ծումներուն ճշգրիտ արտայայտութիւնն
է»։ Այս պատճեն պնդութիւնը եղեւ է

ուր պետական գլուխը պէտք է ձեռ-
ներից ուղիւն և նկարագրի մը ցայց տայ ,
մեզի կ'առաջարկեն Խորհրդարանին ամե-
ր : Ես յօրուան ընտրութիւնը կորիւի հը-
րաւէր մըն է հանրույին կարծիքին : Ա-
նաչառութեամբ այսի դատէ դան ամ-
գերման գնտակներով է որ
գինուողները սպաննուեր են
ենոնի մէջ՝ սա հասծեց եր

բըլի մէջ սա կարծիքը կը կուինալտօն եթէ յաղթանաբըլլար, Գերմանիա սիտի միջ

Պերթ երուն մէջ իբրև Պ. Քէմանսոյի, Պ. Քէմանսոյի և Գրանստալան հայրենիքին թշնամիներուն մարդը: Այդ ձեւին առաջ է որ ահա մարտնչենք անոռ ու ի՞մ շունչն առաջ է որ ահա մարտնչենք անոռ ու ի՞մ շունչն

կայացուի : Իր ընտրելիութեամբ հարուած մը կուտայ Ֆրանսայի զգացոււմներուն : Խորհրդաբանի անդամներու եթէ անոր տակ է որ պիտի մարտնչնք անոր զէմ և պիտի շարունակինք պայքարը մինչեւ որ յաղթենք :

թիւնները աւարտած են, բուռ վրայ կատարեալ համբ գոյացած է: Տրուած որոշու

Բանիլ, մանաժամը լրացած ըլլալով՝ հրաժարած Սամարիա, 5 փետր. 1899 375 1-5

